

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД МІСТА КИЄВА

01051, м. Київ, вул. Петра Болбочана, 8, корпус 1

Голові Вищої ради правосуддя
Говорусі Володимиру Івановичу
04050, Київ, вул. Студентська, 12-а

Шановний Володимир Іванович!

Повідомляю, що 03 липня 2019 року я, суддя Округного адміністративного суду міста Києва Качур Ігор Анатолійович, з'явився до детектива Національного антикорупційного бюро України, як свідок, відповідно до повістки про виклик від 26.06.2019 року, для проведення слідчих дій у кримінальному провадженні № від 21.06.2019 року за ознаками кримінального правопорушення за частиною 1 статті 364 КК України.

Під час допиту мене, у якості свідка, мені стало відомо, що вказане кримінальне провадження відкрито за заявою громадської організації з приводу винесення наказу Голови Державної судової адміністрації України "Про члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України" №156/к від 06 травня 2019 року.

Разом з тим, наразі в моєму провадженні перебуває адміністративна справа № за позовом Громадської організації "Український суспільний-правовий рух: демократія через право", Громадської організації "Громадська рада міжнародних експертів", до Члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

Третя особа з самостійними вимогами на предмет спору:

Треті особи без самостійних вимог на предмет спору: Голова Державної судової адміністрації України, Вища кваліфікаційна комісія суддів України, Голова Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду про визнання з 05.12.2018 року протиправною бездіяльності Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України щодо неналежного здійснення повноважень з організації роботи та неналежного здійснення загального керівництва Вищою кваліфікаційною комісією суддів України та визнання відсутності з 05.12.2018 року повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у та зобов'язати утриматись від здійснення повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Станом на сьогодні, продовжується розгляд вказаної судової справи, остаточне рішення у справі не прийнято.

Дійсно, ухвалою Округного адміністративного суду міста Києва від 15.05.2019 року у адміністративній справі № забезпечено адміністративний позов третьої особи з самостійними вимогами на предмет спору та встановлено обов'язок Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або іншого члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, який виконує обов'язки Голови Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, негайно прийняти розпорядчий акт (наказ або розпорядження), щодо включення (зарахування) до складу (штату) Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, як члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, призначеного на підставі наказу Голови Державної судової адміністрації України "Про члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України" №156/к від

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
Вхідний № 3534/06-19
" 16 " липня 2019 р.

06 травня 2019 року, у зв'язку із припиненням повноважень члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

Дана ухвала відповідно до статті Кодексу адміністративного судочинства України набирає законної сили з моменту підписання та підлягає негайному виконання в порядку статті 156 КАС України.

Разом з тим, суд звертає увагу, що незгода з ухвалою Окружного адміністративного суду міста Києва від 15.05.2019 про вжиття заходів забезпечення адміністративного позову, - є приводом для її оскарження в апеляційному порядку, що відповідачем у справі і зроблено шляхом подачі апеляційної скарги на таку ухвалу.

Відповідно до ч. 4 статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звернутися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора.

Згідно з п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя зобов'язаний звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність як судді щодо здійснення правосуддя до Вищої ради правосуддя та до Генерального прокурора упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання.

Виходячи з наведеного я вважаю наявними всі підстави стверджувати, що такі дії працівників НАБУ були вчинені з метою здійснення тиску на мене, як головуючого у адміністративній справі, з метою досягнення позитивного для певних осіб у справі № результату.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Незалежність і недоторканність суддів гарантуються статтями 126 та 129 Конституції України, якими встановлено, що судді при здійсненні правосуддя незалежні й підкоряються лише закону. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється.

Відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, метою забезпечення незалежності судової влади є гарантування кожній особі основоположного права на розгляд справи справедливим судом тільки на законній підставі та без будь-якого стороннього впливу.

Незалежність судової влади є головною умовою забезпечення верховенства права, ефективного захисту прав і свобод людини та громадянина, юридичних осіб, інтересів суспільства й держави.

Згідно зі статтею 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання. Суддя здійснює правосуддя на основі Конституції і законів України, керуючись при цьому принципом верховенства права. Втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя забороняється і тягне за собою відповідальність, установлену законом.

Між тим, зазначені вище дії НАБУ свідчать про пряме втручання правоохоронних органів у процес здійснення судочинства, що порушує принцип незалежності здійснення правосуддя та водночас є підставою для притягнення відповідних посадових осіб до відповідальності, можливість застосування якої передбачена статтею 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

Крім того вбачається, що такими діями працівників НАБУ зменшується рівень суспільної довіри до судової системи в цілому, що є неприпустимим з огляду на положення Європейській хартії законів «Про статус суддів», Рекомендації (94) 12 «Незалежність, дієвість та роль суддів» ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи на 518 засіданні заступників Міністрів 13.10.1994 р., Основних принципів незалежності судових органів, що ухвалені Резолюціями Генеральної Асамблеї ООН №40/32 від 29.11.1985 р. та № 40/146 від 13.12.1985 р., Процедурі ефективного здійснення Основних принципів незалежності судових органів, що затверджені Резолюцією Економічної і Соціальної Ради ООН № 1989/60 від 24.05.1989 р., Загальній (Універсальній) хартії судді, ухваленій 17.11.1999 р. Центральною Радою Міжнародної асоціації суддів в Тайпеї (Тайвань).

Звертаємо увагу, що питання незалежності судів і авторитету судової влади неодноразово піднімалось як міжнародними організаціями так і вищими судовими органами країни.

Зокрема, Комісаром Ради Європи з прав людини у Звіті за результатами візиту в Україну 04-10.02.2014 р. (пункт 60) наголошено на необхідності впровадження належних механізмів забезпечення незалежності суддів від зовнішнього впливу, особливо при розгляді справ, що є резонансними у суспільстві.

В п. 22 Висновку № 3 (2002) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи щодо принципів та правил, які регулюють професійну поведінку суддів, зокрема питання етики, несумісної поведінки та безсторонності зазначається, що суспільна довіра та повага до судової влади є гарантіями ефективності судової системи. В п. 8 Висновку № 7 (2005) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету міністрів Ради Європи про правосуддя та суспільство, вказується, що суди є та сприймаються такими широким загалом як належний форум для встановлення юридичних прав і обов'язків та вирішення пов'язаних з цим спорів. Суспільство ставиться з повагою та має довіру до спроможності судів здійснювати таку функцію.

Довіра та повага до судової влади - гарантії ефективності системи правосуддя. Повага до авторитету судів – вимога європейських стандартів для демократичних держав, невід'ємна передумова публічної довіри до судової влади, а в більш широкому значенні - довіри до норм права та держави загалом. У разі виникнення того чи іншого правового конфлікту звертається за його вирішенням до суду, спираючись на авторитет судової влади.

Як зазначається у Відкритому зверненні Верховного Суду України, затвердженому зборами суддів Верховного Суду України (рішення № 12 від 04 вересня 2015 року) «Про відкрите звернення зборів суддів Верховного Суду України щодо необхідності вжиття дієвих заходів, спрямованих на зміцнення авторитету судової влади», формування довіри до суду - кропіткий і багатогранний процес.

Проте суспільна думка про судову владу формується не тільки й не стільки особами, які мають особистий досвід взаємодії із судами через участь у судових розглядах. Цю думку формують політики, громадські активісти, ЗМІ, державні органи та правоохоронні органи.

Статтею 131 Конституції України визначено, що Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення незалежності суддів.

Згідно зі статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Вища рада правосуддя вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів.

Відповідно до частини першої статті 73 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя, Вища рада правосуддя, серед іншого, вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя, ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення, звертається до суб'єктів права законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя тощо.

Беручи до уваги наведене, вважаю, що описаними вище діями НАБУ вчиняють спроби тиску на мене, а тому у відповідності до вимог ч. 4 статті 48 та п. 9 ч. 7 статті 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» повідомляю Вас про вказані обставини та прошу вжити реальних заходів з метою забезпечення мого захисту від свавільних та протиправних дій НАБУ та унеможливлення повторення таких випадків у майбутньому.

**Суддя Окружного адміністративного
суду міста Києва**

І.А. Качур